

University of Groningen

De organisatie van het gezichtsveld der visschen

Meesters, Adrianus

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1940

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Meesters, A. (1940). De organisatie van het gezichtsveld der visschen. Groningen: Koninklijke Van Gorcum.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

SAMENVATTING DER EXPERIMENTEELE RESULTATEN.

1. Stekelbaarzen, elritsen en zonnevisschen werden op verschillende figurenparen gedresseerd. De + figuur had, zoowel alleen als in combinatie met vreemde figuren, een groote aantrekkelijkheid. De — figuur stootte af, doch slechts bij bepaalde tegenfiguren; de — figuur alleen trok aan, ook bij aanbieding naast kleine figuren (pag. 24 e.v.).

2. Visschen kunnen een spontane voorkeur voor de grootste van 2 figuren hebben. Deze spontane neiging is afhankelijk van den hongertoestand van de dieren (pag. 33).

3. Na dressuur op de grootste (resp. de kleinste) van 2 vierkanten werd bij aanbieding van de + dressuurfiguur met een grootere (resp. kleinere) figuur volgens absolute of relatieve kenmerken gekozen, al naar het verschil tusschen de figuren grooter of kleiner was. Werd de — figuur met een kleinere (resp. grootere) figuur gecombineerd, dan richtten de dieren zich steeds naar relatieve kenmerken. De neiging om absoluut te kiezen verzwakte sneller dan de neiging zich naar relaties te richten (pag. 38 e.v.).

4. Na dressuur op vierkanten van verschillende grootte had vormverandering van de figuren geen invloed op de keuze (pag. 45 e.v.). De voorkeur bleef ook bestaan, als 2 in lengte verschillende, horizontale of verticale lijnen aangeboden werden (pag. 46 e.v.).

5. Voor een stekelbaars verandert de grootte van een voorwerp niet met den afstand (pag. 49 e.v.).

6. Een elrits kan vierkanten onderscheiden, die 5% in grootte verschillen (pag. 50 e.v.).

7. Visschen hebben een spontane voorkeur voor de eerste figuur van de volgende figurencombinaties: cirkel en kruis, grove en meer gelede schaakbordfiguur, gevulde figuur en omtrekfiguur, een figuur uit horizontale en een figuur uit verticale lijnen bestaande, een bepaalde figuur en enkele andere, onderling gelijke figuren (pag. 52 e.v.).

8. Verschillende van de door WERTHEIMER afgeleide beginselen, die voor de organisatie van het gezichtsveld van den mensch van belang zijn, zijn ook bij visschen van kracht (pag. 63 e.v.).

9. Deelen van in vorm verschillende dressuurfiguren zijn met die figuren gelijkwaardig (pag. 68 e.v.). Gestippelde omtrekfiguren worden slecht of niet herkend (pag. 46 e.v. en pag. 69). Visschen herkennen

dressuurfiguren, die over een bepaalde hoek gedraaid zijn, beter dan ratten (pag. 73 e.v.). Verwisseling van het wit en het zwart van figuur en achtergrond veroorzaakte alleen meer aarzeling bij de keuze (pag. 77 e.v.).

10. Ingrijpende veranderingen van de achtergronden van verschillende figuren waren niet van invloed op de reactie van de dieren (pag. 82 e.v., pag. 86 e.v.). In proeven, waarbij werd uitgegaan van figuren op gestreepte achtergronden kwam een samenhang in de waarneming van de figuren en achtergronden tot uiting (pag. 83 e.v.). Visschen, die er op gedresseerd waren naar een bepaalde plaats in een aquarium te gaan, richtten zich naar 2 optische kenteekens, die ook afzonderlijk oriëntatiemiddel konden zijn (pag. 88 e.v.).

11. De dressuurfiguren werden in een vreemde omgeving herkend (pag. 93 e.v.).

12. Snoeken reageeren zoowel op bewegende als op niet bewegende voorntjes; ook veranderde vischjes hebben nog reactiewaarde. Beweging heeft een sterk dynamiseerende werking (pag. 97 e.v.).

13. Voor stekelbaarzen is een bepaalde snelheid van beweging van nagebootste wormpjes optimaal motorisch werkzaam. Deze snelheid komt overeen met die, waarmee een levend wormpje beweegt (pag. 102 e.v.).

14. Ook van draadjes, die in verschillende mate gebogen zijn, is een bepaald type optimaal werkzaam (pag. 106 e.v.).

15. Stekelbaarzen reageeren na het opeten van bepaald voedsel positief op gestalten, die geringe gelijkenis met het voedsel kunnen vertoonen (pag. 107).